

Dokument ze zasedání

A8-0302/2016

18.10.2016

ZPRÁVA

o výroční zprávě Evropské centrální banky za rok 2015
(2016/2063 (INI))

Hospodářský a měnový výbor

Zpravodaj: Ramon Tremosa i Balcells

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU.....	3
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU.....	11

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o výroční zprávě Evropské centrální banky za rok 2015 (2016/2063(INI))

Evropský parlament,

- o výroční zprávě Evropské centrální banky za rok 2015,
 - s ohledem na čl. 284 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na čl. 123 odst. 1 této smlouvy,
 - s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, zejména na článek 15 tohoto statutu,
 - s ohledem na čl. 132 odst. 1 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A8-0302/2016),
- A. vzhledem k tomu, že prezident Draghi k případnému vystoupení Spojeného království z EU uvedl, že „míra, do níž bude ovlivněn hospodářský výhled, bude záviset na načasování, vývoji a konečném výsledku nadcházejících jednání. Ekonomika eurozóny zatím byla dostatečně odolná, ale v důsledku nejistoty ohledně základního scénáře jí hrozí riziko poklesu,“ a dále připomněl, že „bez ohledu na typ vztahů, který bude výsledkem ujednání mezi Evropskou unií a Spojeným královstvím, je nanejvýš důležité, aby byla zachována neporušenost jednotného trhu. Ať bude výsledek jednání jakýkoli, musí všichni zúčastnění podléhat stejným pravidlům“;
- B. vzhledem k tomu, že podle nejnovějších jarních prognóz Komise by měl být růst v eurozóně geograficky nerovnoměrně rozložen a měl by dosahovat spíše nižších hodnot: 1,6 % v roce 2016 a 1,8 % v roce 2017, přičemž v roce 2015 činil růst 1,7 %;
- C. vzhledem k tomu, že podle uvedené prognózy se v eurozóně očekává pokles nezaměstnanosti z 10,9 % na konci roku 2015 na 9,9 % na konci roku 2017; vzhledem k tomu, že v roce 2015 se dále zvětšovaly rozdíly mezi členskými státy v míře nezaměstnanosti: od 4,6 % v Německu až po 24,9 % v Řecku;
- D. vzhledem k tomu, že podle téže prognózy bude státní dluh v eurozóně postupně klesat z 2,1 % v roce 2015 na 1,9 % v roce 2016 a 1,6 % v roce 2017 a snižovat se bude také poměr dluhu k HDP (poprvé od počátku krize), ačkoli Komise dosud uplatňuje vůči čtyřem zemím eurozóny postup pro nadměrný dluh; těmito zeměmi je Francie, Španělsko, Řecko a Portugalsko; vzhledem k tomu, že Kypru, Irsku a Slovinsku se díky makroekonomickým programům podařilo snížit schodek pod referenční hodnotu 3 % HDP;
- E. vzhledem k tomu, že podle této prognózy bude eurozóna dosahovat externího přebytku ve výši přibližně 3 % HDP v roce 2016 a v roce 2017 se očekává stejná úroveň; vzhledem k tomu, že „tvrdý brexit“ může mít negativní dopad na obchodní bilanci EU i Spojeného království, protože Spojené království je jedním z hlavních obchodních partnerů eurozóny;

- F. vzhledem k tomu, že čl. 127 odst. 5 SFEU vyžaduje, aby Evropský systém centrálních bank pomáhal udržovat finanční stabilitu;
- G. vzhledem k tomu, že podle čl. 127 odst. 2 SFEU má Evropský systém centrálních bank za úkol „podporovat plynulé fungování platebních systémů“;
- H. vzhledem k tomu, že podle prognózy ECB ze září 2016 zůstane průměrná inflace v eurozóně, která byla v roce 2015 nulová, víceméně na stejné úrovni (0,2 %), v roce 2017 dosáhne 1,2 % a v roce 2018 stoupne na 1,6 %; vzhledem k tomu, že nízká míra inflace v minulých letech byla dána mimo jiné nízkými cenami energií;
- I. vzhledem k tomu, že prohlubování demografických trendů, trvale nízká cena energií a plný dopad obchodní a finanční globalizace na nezaměstnanost v evropské společnosti způsobují, že dosáhnout inflačního cíle je nyní obtížnější; vzhledem k tomu, že tyto deflační tlaky přispívají k nižší míře investic a oslabení agregátní poptávky;
- J. vzhledem k tomu, že v březnu roku 2015 zahájila ECB rozšířený program nákupu aktiv ve výši 1,1 bilionu EUR, který měl původně probíhat do září 2016;
- K. vzhledem k tomu, že tento program se mezitím změnil, takže nákup aktiv bude nyní probíhat až do března 2017 v celkové výši téměř 1,7 bilionu EUR a okruh možných aktiv byl rozšířen i na dluhopisy nefinančních podniků a veřejných subjektů na nižší než celostátní úrovni; vzhledem k určitým obavám, že bilance ECB vykazuje vysokou míru rizika;
- L. vzhledem k tomu, že ECB nakoupila od počátku programu cenné papíry zajištěné aktivity ve výši 19 094 mil. EUR;
- M. vzhledem k tomu, že ECB dále uvolnila svou měnovou politiku, když snížila své hlavní intervenční sazby na historicky nejnižší úroveň, takže v březnu 2016 činila sazba hlavních refinančních operací 0 % a sazba vkladové facility -0,40 %; vzhledem k tomu, že ECB vytváří pobídky bankám, aby poskytovaly více úvěrů, a za tímto účelem provádí další sérii cílených dlouhodobějších refinančních operací (TLTRO-II);
- N. vzhledem k tomu, že za cíl zřízení jednotného mechanismu dohledu označila ECB jednotné uplatňování mikroobezřetnostního dohledu a prosazování v celé eurozóně, aby pro bankovní operace platily všude stejné podmínky a byla používána společná metodika pro hodnocení (SREP);
- O. vzhledem k tomu, že prezident ECB neustále zdůrazňuje nutnost strukturálních reforem v eurozóně;
- P. vzhledem k tomu, že ECB podporuje jednoduchý, transparentní a standardizovaný rámec po sekuritizaci a z něj vyplývající snížené kapitálové požadavky, které oživí sekuritizační trhy i financování reálné odvětvové ekonomiky;
- Q. vzhledem k tomu, že článek 123 SFEU a článek 21 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky zakazují měnové financování vlád;
- 1. zdůrazňuje, že eurozóna je nadále sužována vysokou nezaměstnaností, příliš nízkou

mírou inflace a vysokou makroekonomickou nerovnováhou, k níž přistupuje také nerovnováha běžného účtu, a že eurozóna se mimoto potýká také s velmi nízkou mírou růstu produktivity, která je důsledkem nízkých investic (o 10 procentních bodů pod předkrizovým stavem), neprovedených strukturálních reforem a slabé vnitřní poptávky; poukazuje na to, že finanční trh eurozóny je stále velmi roztržštěn v důsledku vysoké výše veřejného dluhu a zejména obrovského počtu nesplácených úvěrů v bankovním sektoru některých členských států, který je stále podkapitalizován, takže existuje jen malý prostor pro podporu ekonomik s největšími problémy; zdůrazňuje, že dlouhodobě pozitivní hospodářský vývoj v těchto členských státech zajistí pouze robustní rozpočtová politika a sociálně vyvážené strukturální reformy, jejichž cílem by bylo zvyšování produktivity;

2. zdůrazňuje federální povahu Evropské centrální banky, která vylučuje veto členských států, což bance umožnilo rázně jednat při řešení krize;
3. uznává, že vzhledem k této velmi složité situaci a riziku dlouhodobě nízké inflace jsou mimořádná opatření, která ECB přijala za účelem zvýšení míry inflace na střednědobou hodnotu 2 %, v souladu s mandátem ECB stanoveným článkem 127 SFEU, a nejsou tedy protiprávní¹; konstatuje, že od zahájení programu nákupu aktiv v březnu 2015 se finanční podmínky mírně zlepšily díky programům cílených dlouhodobějších refinančních operací (TLTRO) zaměřeným na reálnou ekonomiku a došlo i k oživení úvěrů poskytovaných podnikům a domácnostem v eurozóně; konstatuje, že tato opatření přispívají také ke snižování cenového rozpětí státních dluhopisů některých členů eurozóny; konstatuje, že zlepšení nemá stejný dopad na všechny členské státy a že poptávka po úvěrech zůstává v některých členských státech nízká;
4. zdůrazňuje, že v červnu roku 2016 zahájila ECB novou sérii čtyř cílených dlouhodobějších refinančních operací (TLTRO II); poukazuje na to, že motivační struktura programu se v porovnání s původními TLTRO změnila, protože některé banky nyní budou moci půjčovat s negativní úrokovou sazbou, i když nezvýší čisté půjčky reálné ekonomice;
5. je znepokojen tím, že poskytováním likvidity s negativní sazbou a zároveň zrušením povinnosti bank navrátit finanční prostředky, pokud nedosáhnou referenční hodnoty pro půjčky, ECB oslabuje vazbu mezi poskytováním likvidity centrálním bankám a půjčkami reálné ekonomice, která byla těžištěm konceptu TLTRO;
6. vítá kategorický příslib Evropské centrální banky ze srpna 2012, že „učiní vše, co bude zapotřebí“ k ochraně eura, neboť tento příslib pomohl zajistit finanční stabilitu eurozóny;
7. je přesvědčen, že program nákupu aktiv (APP) by měl na evropskou ekonomiku větší vliv, pokud by byl doprovázen účinnými a sociálně vyváženými strukturálními reformami ke zvýšení konkurenceschopnosti evropské ekonomiky a pokud by obsahoval větší podíl obligací EIB, zejména obligací spojených s TEN-T a TEN-E (projekty s prokázanou evropskou přidanou hodnotou v sociální a hospodářské oblasti),

¹ jak nedávno zdůraznil Evropský soudní dvůr a německý ústavní soud ve svém rozhodnutí ze dne 21. června 2016;

a sekuritizovaných úvěrů MSP; vyzývá ECB, aby vypracovala analýzu, jaký by měl program nákupu aktiv dopad, kdyby bylo možné nakupovat na sekundárních trzích veřejný dluh členských států s přímou vazbou na investice a výdaje na výzkum; je znepokojen tím, že přímé nákupy dluhopisů nefinančními korporacemi v rámci programu nákupu cenných papírů podnikového sektoru by mohly způsobovat narušení trhu, byť jsou za současných okolností patrně opodstatněné,

8. souhlasí s prezidentem ECB Mariem Draghim v tom, že jednotná měnová politika nemůže stimulovat agregátní poptávku, pokud současně nejsou prováděny řádné fiskální politiky a rozsáhlé a sociálně vyvážené programy strukturálních reforem na úrovni členských států; připomíná, že primárním cílem ECB je podle mandátu stanoveného v primárním právu Smluv udržovat cenovou stabilitu v zájmu zajištění stabilního prostředí podporujícího investice; domnívá se, že samotná měnová politika není vhodným nástrojem k řešení strukturálních problémů evropské ekonomiky; zdůrazňuje, že ani očekávání hospodářského oživení nemůže nahradit nezbytné strukturální reformy; poukazuje na nedávné studie a diskuse o možném propadu neutrálních úrokových sazeb, jaký byl zaznamenán v posledních deseti letech na celém světě; poukazuje na to, že tato situace může vyústit v omezenou a méně účinnou měnovou politiku, neboť by mnohem častěji vznikalo riziko dosažení nulové dolní hranice;
9. souhlasí s tím, že dobře fungující, diverzifikovaný a integrovaný kapitálový trh by podpořil různé způsoby transmise jednotné měnové politiky; vyzývá v této souvislosti k tomu, aby byla postupně dokončena a plně provedena bankovní unie a aby členské státy plně dodržovaly související právní předpisy, a rovněž požaduje vytvoření unie kapitálových trhů, která by byla rozhodným krokem ke zlepšení účinnosti jednotné měnové politiky a k omezení rizika, které přinášejí otřesy ve finančním sektoru; považuje vyřešení otázky nesplacených úvěrů za zcela zásadní pro vnitrostátní bankovní systémy, které jimi jsou nejvíce zasaženy, neboť je třeba obnovit plynulou transmissi měnové politiky v celé eurozóně;
10. zdůrazňuje, že při provádění strukturálních a sociálně vyvážených reforem ekonomiky a pracovního trhu je třeba plně zohledňovat demografický deficit v Evropě, čelit deflačním tlakům a stimulovat vyváženější demografickou strukturu, díky níž by bylo snazší dodržovat inflační cíl ve výši přibližně 2 %; zdůrazňuje, že tam, kde je demografický vývoj nepříznivý, hrozí nebezpečí negativních investičních očekávání;
11. konstatuje nicméně, že ačkoli nekonvenční opatření měla významný dopad a obnášela rizika a vedlejší účinky, zejména pokud jde o podmínky financování bank na periferii, neočekává se, že by se inflace měla do roku 2017 ustálit na úrovni odpovídající střednědobému dvouprocentnímu inflačnímu cíli; poukazuje na to, že nynější oživení bankovních úvěrů a půjček kapitálového trhu je geograficky nerovnoměrně rozloženo mezi členské státy a nepřineslo dosud v plné míře očekávaný vliv na zvýšení míry investic v eurozóně; zdůrazňuje, že příčinou nedostatku investic je nejen nedostatečný přístup k finančním prostředkům, ale také nízká poptávka po úvěrech, a že je nutné prosazovat strukturální reformy, které jsou přímo prospěšné pro investice a zaměstnanost; upozorňuje na snížení dostupnosti kvalitní aktiv, která jsou mezinárodně přijímána institucionálními investory;

12. poukazuje na to, že zatímco dopady na reálnou ekonomiku byly velmi omezené, banky měly přístup k financování za prakticky nulové či velmi nízké náklady, v důsledku čehož dochází k přímé dotaci jejich účetních rozvah; lituje toho, že ačkoli tato dotace jednoznačně představuje vedlejší účinek měnové politiky ve fiskální oblasti, není její velikost monitorována a zveřejňována a nepodléhá podmínkám týkajícím se toho, zda a jak jsou peníze investovány; trvá na tom, že mimořádná opatření tohoto druhu by měla být vždy doprovázena opatřeními ke zmírnění narušení trhu a ekonomiky;
13. lituje, že mezi úrokovými sazbami financování malých a středních podniků a sazbami úroků pro větší společnosti, mezi úrokovými sazbami pro malé a velké půjčky a mezi podmínkami úvěrování malých a středních podniků, které se nacházejí v různých zemích eurozóny, existují velké rozdíly, byť se postupně snižují, i když uznává, že možnosti měnové politiky jsou v tomto směru omezené; zdůrazňuje, že nutnost neustálých úprav rozvah bank má mimo jiné vliv na dostupnost úvěrů pro MSP v některých členských státech; kromě toho zdůrazňuje nebezpečí, že by mohlo dojít k dalšímu narušení hospodářské soutěže, pokud by ECB nakupovala dluhopisy velkých podniků na kapitálovém trhu, na němž by kritéria způsobilosti neměla způsobovat další deformace – zejména s ohledem na rizikové rámce – a z něhož by neměly být vyloučeny malé a střední podniky;
14. zdůrazňuje, že pokud by období ploché výnosové křivky trvalo déle, mohla by se snížit ziskovost bank, zvláště pokud by neupravily své obchodní modely, a vznikala by potenciální rizika, zejména pro soukromé střadatele a pro důchodové a pojišťovací fondy; poukazuje na to, že pokud se sníží ziskovost bank, mohou být banky méně ochotné poskytovat úvěry; vyzdvihuje zejména negativní účinky této politiky úrokových sazeb na místní a regionální banky a na spořitelny, které se jen v malé míře financují na finančních trzích, a upozorňuje na rizika, které tato politika vytváří v sektoru pojišťovnictví a důchodových fondů; požaduje proto, aby byl neustále sledován obzvláště nástroj negativní úrokové sazby spolu s jeho prováděním a dopady; zdůrazňuje, že tyto velmi nízké (negativní) úrokové sazby musí být řádně, obezřetně, včas a řízeně ukončeny;
15. chápe důvody, proč jsou negativní úrokové sazby uplatňovány, avšak poukazuje na své obavy z důsledků, které by negativní sazby mohly mít pro jednotlivé střadatele a finanční rovnováhu důchodových systémů a pro vznik bublin na trhu s aktivy; je znepokojen tím, že dlouhodobější úroky u spoření jsou v některých členských státech nižší než míra inflace; je přesvědčen, že demografické trendy a kulturní preference pro vytváření úspor způsobují, že tyto negativní účinky na příjem by mohly vést ke zvýšení míry úspor domácností a tím ke snížení domácí poptávky v eurozóně; dále konstatuje, že v důsledku rigidity úrokových sazeb u vkladů by výhody dalšího stlačení úrokových sazeb u vkladů u ECB do záporné oblasti byly jen omezené;
16. je znepokojen neustále vysokou mírou neobchodovatelných aktiv a cenných papírů zajištěných aktivy, které jsou předkládány jako zajištění Eurosystemu v rámci jeho refinančních operací; znovu žádá ECB, aby poskytla informace o tom, které centrální banky tyto cenné papíry přijaly, a aby zveřejnila metody hodnocení těchto aktiv; zdůrazňuje, že toto zveřejnění by bylo prospěšné pro parlamentní kontrolu úkolů ECB v oblasti dohledu;

17. žádá ECB, aby zkoumala, jak se transmise měnové politiky liší v členských státech s centralizovaným a koncentrovaným bankovním sektorem, ve státech s pestřejší sítí místních a regionálních bank a v zemích, které se při svém financování opírají více o banky než o kapitálové trhy;
18. vyzývá ECB, aby pečlivě posoudila riziko vzniku dalších bublin na trhu s aktivy a nemovitostmi v důsledku politiky velmi nízkých (negativních) úrokových sazeb, zvláště s ohledem na rychle rostoucí objem úvěrů a nepřiměřeně vysoké ceny nemovitostí, zejména ve velkých městech, a je přesvědčen, že ECB by měla společně s Evropským výborem pro systémová rizika (ERSB) měla předložit návrhy na formulaci specifických makrobezpečnostních doporučení;
19. vyzývá Komisi, aby předložila návrhy na zdokonalení makrobezpečnostního dohledu a dostupných nástrojů politiky, které by zmírňovaly rizika stínového bankovníctví, a to s ohledem na varování ECB, že vzhledem k dlouhodobému nárůstu nebankovní úvěrové činnosti v posledním desetiletí až na hodnotu aktiv 22 bilionů EUR je třeba vyvinout další iniciativu za účelem sledování a posuzování slabých míst rostoucího odvětví stínového bankovníctví;
20. podporuje závěr ECB, že ve stávajícím balíčku CRR/CRD IV chybějí určitá opatření, která by mohla pomoci řešit některé druhy systémových rizik – například i) opatření na straně aktiv, včetně zavedení limitů pro poměr úvěru k hodnotě nemovitosti, úvěru k příjmu nebo nákladů na obsluhu dluhu vůči příjmům, a ii) zavedení různých limitů pro expozice, které nespádají do oblasti působnosti stávající definice velkých expozic; vyzývá Komisi, aby zvážila, zda by bylo v této oblasti vhodné předložit legislativní návrhy; konstatuje, že některá z těchto opatření by mohla být přijata již v rámci nynější legislativní práce na návrhu rozšířeného systému decentralizovaného provádění;
21. poukazuje na to, že – jak je zjevné z úlohy, kterou ECB hrála při poskytování likvidity Řecku v červnu 2015, a jak vyplývá i z jednání Rady guvernérů ECB o solventnosti kyperských bank, která se dostala na veřejnost – není koncept „insolvence“, který je základem pro poskytování likvidity centrálních bank institucím v eurozóně, dostatečně jasný a postrádá právní jistotu, protože ECB v předchozích letech používala k tomu, aby odůvodnila pokračování či omezení poskytování nouzové pomoci v oblasti likvidity (ELA), jak statický koncept insolvence (zda banka v určitém bodě v čase dodržuje minimální kapitálové požadavky), tak i dynamický koncept založený na scénáři budoucích zátěžových testů; zdůrazňuje, že tuto nejasnost je třeba řešit, aby byla zaručena právní jistota a posílena finanční stabilita;
22. poukazuje na to, že vedení ECB si uvědomuje, že politika ECB má distribuční důsledky a má dopad i na nerovnost, a bere na vědomí, že podle hodnocení ECB může snížení úvěrových nákladů pro občany a malé a střední podniky tyto distribuční důsledky kompenzovat a zvýšit zaměstnanost v eurozóně;
23. konstatuje, že program nákupu aktiv, který provádí ECB, snížil v mnoha členských státech výnosy dluhopisů na bezprecedentní úroveň; varuje před rizikem příliš vysokých cen na trzích státních dluhopisů, které by byly těžko zvladatelné, pokud by úrokové sazby začaly znovu růst, aniž by současně došlo k dostatečně solidnímu oživení, zejména v případě zemí, v nichž probíhá postup při nadměrném dluhu nebo které mají vysokou míru zadlužení; poukazuje na to, že náhlý zvrát úrokových sazeb ze stávajících

nízkých úrovní podél křivky návratnosti přináší finančním institucím značná tržní rizika spolu s významným podílem finančních nástrojů na jednotlivých trzích;

24. poukazuje na podmínky definované Soudním dvorem, které musí Evropský systém centrálních bank (ESCB) splnit při nákupu státních dluhopisů členských států eurozóny na sekundárních trzích:
 - nákupy se neoznamují,
 - objem nákupů je od počátku omezený,
 - je stanovena minimální doba mezi emisí státních dluhopisů a jejich nákupem ESCB, která se počítá od začátku a brání narušení podmínek emise,
 - ESCB nakupuje pouze státní dluhopisy těch států, které mají přístup na trh s dluhopisy, který jim umožní tyto dluhopisy financovat,
 - zakoupené dluhopisy jsou pouze ve výjimečných případech drženy až do splatnosti a nákupy jsou zakázány nebo ukončeny a zakoupené dluhopisy znovu uvedeny na trh, pokud by již nebylo zapotřebí pokračovat v intervenci;
25. bere na vědomí, že některé členské státy využívají politiku velmi nízkých (negativních) úrokových sazeb k tomu, aby odkládaly nezbytné strukturální reformy a konsolidaci svého primárního deficitu veřejných rozpočtů, zejména rozpočtu ústřední vlády, a připomíná v této souvislosti závazky přijaté v rámci Paktu o stabilitě a růstu; konstatuje, že jedním z důvodů, které v některých členských státech přispívají k rozpočtovým přebytkům, jsou negativní úrokové sazby jejich veřejného dluhu; zdůrazňuje, že hospodářské politiky jednotlivých členských států by měly být koordinovány, zejména v eurozóně; poukazuje na to, že nevyhnutelné ukončení nekonvenční měnové politiky bude velmi složitý proces, který bude třeba důkladně naplánovat, aby se zabránilo negativním otřesům na kapitálových trzích;
26. vítá, že jsou zveřejňovány zápisy z jednání Rady guvernérů a že bylo rozhodnuto zveřejnit dohody o čistých finančních aktivech (ANFA) mezi ECB a centrálními bankami členských států; vybízí ECB k tomu, aby i nadále usilovala o transparentnost; připomíná ECB, že náborová politika se musí řídit osvědčenými postupy;
27. připomíná, že nezávislost ECB při provádění měnové politiky, zakotvená v článku 130 SFEU, má zásadní úlohu pro plnění cíle zajištění cenové stability; žádá všechny vlády, aby se zdržely výroků zpochybňujících úlohu ECB, kterou banka plní v souladu se svým mandátem;
28. vyzývá Evropskou centrální banku, aby v rámci jí svěřených úkolů v oblasti bankovního dohledu věnovala zvláštní pozornost zásadě proporcionality;
29. připomíná rozdělení úkolů mezi Evropskou centrální banku a Evropský orgán pro bankovníctví; zdůrazňuje, že ECB by se neměla stát subjektem, který de facto stanovuje normy pro banky, jež nejsou součástí jednotného mechanismu dohledu;
30. bere na vědomí, že Rada guvernérů ECB dne 18. května 2016 přijala nařízení o

shromažďování podrobných údajů o úvěrech (AnaCredit); vyzývá ECB, aby ponechala vnitrostátním centrálním bankám při provádění nařízení AnaCredit co největší prostor pro vlastní uvážení;

31. vyzývá ECB, aby práce na případných dalších fázích v souvislosti s nařízením AnaCredit zahájila teprve po veřejné konzultaci, za plného zapojení Evropského parlamentu a se zvláštním ohledem na zásadu proporcionality;
32. se znepokojením konstatuje, že systém TARGET 2 se v eurozóně opět dostává do nerovnovážného stavu, a to i přes snížení tržní nerovnováhy, což poukazuje na neustálý odliv kapitálu z okrajových oblastí eurozóny;
33. připomíná, že měnový dialog s Parlamentem i s širší veřejností je důležitý pro zajištění transparentnosti měnové politiky;
34. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a Evropské centrální bance.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	11.10.2016
Výsledek konečného hlasování	+: 36 -: 7 0: 12
Členové přítomní při konečném hlasování	Gerolf Annemans, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Esther de Lange, Fabio De Masi, Anneliese Dodds, Jonás Fernández, Ashley Fox, Sven Giegold, Neena Gill, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Petr Ježek, Barbara Kappel, Othmar Karas, Georgios Kyrtzos, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Marisa Matias, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Alfred Sant, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Joachim Starbatty, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Michael Theurer, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urteaga, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Cora van Nieuwenhuizen, Miguel Viegas, Beatrix von Storch, Jakob von Weizsäcker, Pablo Zalba Bidegain, Sotirios Zarianopoulos
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Alain Cadec, Sophia in 't Veld, Thomas Mann, Emmanuel Maurel, Siôn Simon, Tibor Szanyi, Romana Tomc